

Zaak C-403/19

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

24 mei 2019

Verwijzende rechter:

Conseil d'État (Frankrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

24 april 2019

Verzoekende partij:

Société Générale SA

Verwerende partij:

Ministre de l'Action et des Comptes publics

De CONSEIL D'ÉTAT (hoogste bestuursrechter, Frankrijk)

rechtsprekende

in bestuursgeschillen

[OMISSIS]

FRANSE REPUBLIEK

IN NAAM VAN HET FRANSE VOLK

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

BESLIST

[OMISSIS] [administratieve gegevens] [OMISSIS] Gezien de volgende procedure:

De naamloze vennootschap naar Frans recht Société Générale heeft de tribunal administratif de Montreuil (bestuursrechter in eerste aanleg Montreuil, Frankrijk) verzocht haar vrij te stellen van de aanvullende aanslagen in de vennootschapsbelasting die haar zijn opgelegd over de in 2004 en 2005 afgesloten boekjaren als moedermaatschappij van de fiscaal geïntegreerde groep waarvan Société Générale Asset Management (SGAM) onderdeel is, alsmede van de daarmee verband houdende geldboeten. Bij vonnis [OMISSIS] van 3 februari 2011 heeft de tribunal administratif de Montreuil haar vordering toegewezen.

Bij arrest [OMISSIS] van 17 maart 2016 heeft de cour administrative d'appel de Versailles (bestuursrechter in tweede aanleg Versailles, Frankrijk) het door de ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État (minister van Begroting, Overheidsrekeningen, Ambtenarenzaken en Staatshervorming) tegen dat vonnis ingestelde hoger beroep toegewezen, dat vonnis vernietigd en de vennootschap opnieuw de aanvullende aanslagen opgelegd waarvan zij door de rechter in eerste aanleg was vrijgesteld.

[OMISSIS] Société Générale verzoekt de Conseil d'État:

- 1) dat arrest te vernietigen;
- 2) de zaak zelf af te doen en het hoger beroep van de minister te verwerpen;
- 3) subsidiair, een prejudiciële vraag voor te leggen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie; [Or. 2]
- 4) de Staat te veroordelen tot betaling van een bedrag van 5 000 EUR krachtens artikel L 761-1 van de code de justice administrative (wetboek van bestuursprocesrecht).

Zij stelt dat de cour administrative d'appel de Versailles:

- heeft nagelaten om na de vernietiging van het vonnis van de bestuursrechter in eerste aanleg in te gaan op het door haar voor deze rechterlijke instantie aangevoerde middel betreffende de tegenwerpbaarheid van de in de „documentation administrative de base” (5 I-3226) opgenomen officiële uitlegging, en artikel L. 80 A van het livre des procédures fiscales (handboek fiscale procedures) heeft geschonden;

- de feiten juridisch onjuist heeft gekwalificeerd en de bepalingen van de code général des impôts (algemeen belastingwetboek), gelezen in samenhang met artikel 24 van de belastingverdragen die Frankrijk heeft gesloten met Italië, het Verenigd Koninkrijk en Nederland heeft geschonden door te oordelen dat de bedragen die de vennootschap SGAM Banque aan haar klanten had overgemaakt in ruil voor de effecten die zij had ontvangen als onderpand voor de aan hen uitgeleende effecten, of die zij in bewaring had in het kader van de structurering van fondsen, voor de berekening van het maximumbelastingkrediet waarop die vennootschap op grond van de belastingverdragen aanspraak kon maken, moesten

worden beschouwd als kosten die in aftrek moesten worden gebracht op de over die effecten ontvangen dividenden uit buitenlandse bron;

- zijn arrest ontoereikend heeft gemotiveerd en de stukken van het aan hem overgelegde dossier verkeerd heeft opgevat door op te merken dat zij slechts het bestaan van een rechtstreeks verband tussen de aan de contractpartners van de vennootschap SGAM Banque overgemaakte bedragen en de verwerving, de bewaring of de overdracht van die effecten had betwist;

- zijn arrest ontoereikend heeft gemotiveerd en blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat het feit dat de op grond van de effectenuitleenovereenkomsten of in het kader van de structurering van fondsen overgemaakte bedragen in aftrek werden gebracht voor de berekening van het maxumbelastingkrediet, niet in strijd was met de door het recht van de Europese Unie gewaarborgde vrijheid van kapitaalverkeer.

[OMISSIS] de minister van Overheidsoptreden en Overheidsrekeningen concludeert tot verwerping van het cassatieberoep. Hij betoogt dat de door Société Générale aangevoerde middelen ongegrond zijn.

Gezien de overige stukken van het dossier;

Gezien:

- het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap;
- het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;
- de op 22 mei 1968 te Londen ondertekende Overeenkomst tussen de regering van de Franse Republiek en de regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belastingen met betrekking tot belastingen naar het inkomen; [Or. 3]
- de op 16 maart 1973 ondertekende Overeenkomst tussen de regering van de Franse Republiek en de regering van het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen;
- de op 5 oktober 1989 ondertekende Overeenkomst tussen de regering van de Franse Republiek en de regering van de Italiaanse Republiek tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen;
- het algemeen belastingwetboek en het handboek fiscale procedures;
- arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 12 december 2002, De Groot, C-385/00, EU:C:2002:750;

- arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 14 november 2006, Kerckhaert en Morres, C-513/04, EU:C:2006:713;
- arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 20 mei 2008, C-194/06, Orange European Smallcap Fund, EU:C:2008:289;
- arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 10 februari 2011, Haribo, C-436/08 en C-437/08, EU:C:2011:61;
- arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 28 februari 2013, Beker en Beker, C-168/11, EU:C:2013:117;
- arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 17 september 2015, Miljoen e.a., C-10/14, C-14/14 en C-17/14, EU:C:2015:608;
- arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 24 oktober 2018, C-602/17, Sauvage en Lejeune, EU:C:2018:856;
- arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 14 maart 2019, Jacob en Lennertz, C-174/18, EU:C:2019:205;
- beslissing nr. 357189 van de Conseil d'État van 7 december 2015 (ECLI:FR:CESSR:2015:357189.20151207);
- het wetboek van bestuursprocesrecht;

[OMISSIS] [procedurele aanwijzingen]

Overwegende hetgeen volgt:

1. Artikel 39 van het algemeen belastingwetboek bepaalt: „1. *De nettowinst wordt vastgesteld onder aftrek van alle kosten [...].*” Artikel 209, lid 1, eerste alinea, van dit wetboek bepaalde, in de versie die gold in de in de onderhavige zaak aan de orde zijnde belastingjaren: „*Onder voorbehoud van het bepaalde in deze afdeling worden de aan de vennootschapsbelasting onderworpen winsten [Or. 4] bepaald volgens de in de artikelen 34 tot en met 45 vastgestelde voorschriften [...] en wordt daarbij slechts rekening gehouden met de winsten die zijn behaald door in Frankrijk gedreven ondernemingen, alsmede door ondernemingen die krachtens een internationale overeenkomst inzake dubbele belasting in Frankrijk mogen worden belast [...].*” Artikel 220, lid 1, van het algemeen belastingwetboek bepaalde, in de versie die van toepassing was op die belastingjaren: „*a) Mits met bewijsstukken aangetoond wordt de bronbelasting die is ingehouden op de door de vennootschap of rechtspersoon ontvangen kapitaalopbrengsten als bedoeld in de artikelen 108 tot en met 119, 238 septies B en 1678 bis verrekend met de belasting die de vennootschap of rechtspersoon verschuldigd is op grond van dit hoofdstuk. Het te verrekenen bedrag kan echter niet hoger zijn dan het bedrag van de aan de genoemde inkomsten toegerekende belasting. b) Wat de in de artikelen 120 tot en met 123 bedoelde buitenlandse inkomsten betreft, is de*

verrekening beperkt tot het bedrag van het krediet dat wordt toegekend voor de in het buitenland ingehouden bronbelasting, of van de in de plaats daarvan verleende vrijstelling, zoals voorzien in de internationale overeenkomsten [...].”

2. Artikel 10 van de op 5 oktober 1989 tussen Frankrijk en Italië gesloten overeenkomst ter voorkoming van dubbele belasting en van het ontgaan van belasting bepaalt: *„1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een van de staten aan een inwoner van de andere staat, mogen in die andere staat worden belast. 2. Deze dividenden mogen echter ook in de staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die staat worden belast [...].”* Artikel 24 van deze overeenkomst luidt: *„Dubbele belasting wordt op de volgende wijze vermeden: 1. Wat betreft Frankrijk: a) Winsten en andere positieve inkomsten die afkomstig zijn uit Italië en aldaar belastbaar zijn overeenkomstig de bepalingen van deze overeenkomst, zijn tevens in Frankrijk belastbaar wanneer zij worden genoten door een ingezetene van Frankrijk. De Italiaanse belasting wordt bij de berekening van het belastbare inkomen in Frankrijk niet in mindering gebracht. De betrokkene kan evenwel een bedrag in verrekening brengen in de Franse belasting, in de grondslag waarvan die inkomsten zijn begrepen. Het bedrag van deze verrekening is gelijk aan: - voor de in de artikelen 10, 11, 12, 16 en 17 bedoelde inkomsten, [...] het bedrag van de belasting die overeenkomstig deze artikelen in Italië is betaald. Het te verrekenen bedrag mag echter het bedrag van de over die inkomsten geheven Franse belasting niet overschrijden [...].”*

3. Artikel 9 van de op 22 mei 1968 tussen Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk gesloten overeenkomst ter voorkoming van dubbele belasting en van het ontgaan van belasting bepaalde in de versie die gold in de in de onderhavige zaak aan de orde zijnde belastingjaren: *„1. a) Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van het Verenigd Koninkrijk aan een inwoner van Frankrijk, zijn in Frankrijk belastbaar. b) Wanneer een inwoner van Frankrijk op grond van lid 2 van dit artikel recht heeft op een verrekening ter zake van een dergelijk dividend, kan de belasting ook in het Verenigd Koninkrijk worden geheven [...]. 2. Onder voorbehoud van het bepaalde in de leden 3, 4 en 5 van dit artikel heeft een inwoner van Frankrijk die dividenden ontvangt van een lichaam dat inwoner is van het Verenigd Koninkrijk, en mits hij de uiteindelijk gerechtigde tot die dividenden is, wanneer hij in Frankrijk ter zake van die dividenden aan de belasting wordt onderworpen, recht op een verrekening die gelijk is aan de verrekening waarop een natuurlijk persoon met woonplaats in het Verenigd Koninkrijk recht zou hebben gehad indien deze die dividenden zou hebben ontvangen, alsmede op betaling van het bedrag waarmee die verrekening de door hem in het Verenigd Koninkrijk verschuldigde belasting overschrijdt [...].”* Artikel 24 van deze overeenkomst bepaalde, in de versie die gold in de in de onderhavige zaak aan de orde zijnde belastingjaren: *„Dubbele belasting wordt op de volgende wijze vermeden: [...] b) Wat betreft Frankrijk: [...] ii) Met betrekking tot de in de artikelen 9 en 17 bedoelde inkomsten die hun oorsprong hebben in het Verenigd Koninkrijk en overeenkomstig de bepalingen van deze artikelen in het Verenigd Koninkrijk aan belasting onderworpen zijn geweest, verleent Frankrijk*

aan een inwoner van Frankrijk die zodanige inkomsten geniet, een verrekening tot een bedrag dat gelijk is aan de in het Verenigd Koninkrijk betaalde belasting. Deze verrekening, die het bedrag van de Franse belasting over die inkomsten niet te boven mag gaan, vindt plaats met de in artikel 1, lid 1, onder b), van deze overeenkomst bedoelde belastingen, in de grondslagen waarvan die inkomsten zijn begrepen [...].” [Or. 5]

4. Artikel 10 van de op 16 maart 1973 tussen Frankrijk en Nederland gesloten overeenkomst ter voorkoming van dubbele belasting en van het ontgaan van belasting luidt als volgt: „1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een van de staten aan een inwoner van de andere staat, mogen in die andere staat worden belast. 2. Deze dividenden mogen echter in de staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die staat worden belast [...].” Artikel 24 van deze overeenkomst bepaalt: „Het is wel te verstaan, dat dubbele belasting op de volgende wijze wordt vermeden: [...] B. Wat betreft Frankrijk: [...] b) Met betrekking tot de in de artikelen 8, 10, 11, 16 en 17 bedoelde inkomsten, die overeenkomstig de bepalingen van deze artikelen aan de Nederlandse belasting onderworpen zijn geweest, verleent Frankrijk aan personen die inwoner zijn van Frankrijk en die zodanige inkomsten genieten, een verrekening tot een bedrag dat gelijk is aan de Nederlandse belasting. Deze verrekening, die het bedrag van de over de desbetreffende inkomsten in Frankrijk geheven belasting niet te boven mag gaan, vindt plaats met de in artikel 2, derde lid, letter b, bedoelde belastingen, in de grondslagen waarvan die inkomsten zijn begrepen. [...].”
5. Uit het in punt 1 aangehaalde artikel 220, lid 1, onder b), van het algemeen belastingwetboek volgt dat de verrekening met de in Frankrijk verschuldigde belasting van de bronbelasting die in het buitenland is betaald over de inkomsten uit buitenlandse bron waarnaar in deze bepaling wordt verwezen, gelimiteerd is tot het bedrag van de verrekening die volgens de internationale belastingverdragen voor die bronbelasting kan worden toegekend. Indien een tussen Frankrijk en een andere lidstaat gesloten verdrag ter voorkoming van dubbele belasting bepaalt dat Frankrijk de dividenden mag belasten wanneer een in Frankrijk aan de vennootschapsbelasting onderworpen vennootschap van een in de andere staat gevestigde vennootschap dividenden ontvangt die in die andere staat aan een bronheffing zijn onderworpen, met dien verstande dat de betrokken vennootschap recht heeft op een verrekening met de vennootschapsbelasting, waarvan het bedrag echter het bedrag van de aan die inkomsten toegerekende Franse belasting niet te boven mag gaan, zoals bij de in de punten 2 tot en met 4 genoemde verdragen het geval is, moet dat maximumbedrag – bij gebreke van enige andersluidende bepaling in het belastingverdrag – worden bepaald door toepassing van alle op de vennootschapsbelasting betrekking hebbende bepalingen van het algemeen belastingwetboek, waaronder artikel 39, dat volgens artikel 209 van dat wetboek op de vennootschapsbelasting van toepassing is. Dat maximumbedrag moet dus worden bepaald door op het bedrag van de uitgekeerde dividenden – vóór inhouding van bronbelasting en tenzij dit door specifieke bepalingen wordt uitgesloten – de gerechtvaardigde kosten in mindering te brengen, waarbij het

slechts kan gaan om kosten die zijn gemaakt in het kader van de verwerving, de bewaring of de overdracht van de effecten die tot de ontvangst van de dividenden hebben geleid, die rechtstreeks verband houden met ontvangst en waar geen toename van de activa tegenover staat.

6. Uit het aan de cour administrative d'appel de Versailles overgelegde dossier blijkt dat Société Générale Asset Management (SGAM) Banque in 2004 en 2005 zowel effectenuitleentransacties als transacties in verband met de structurering van fondsen heeft verricht. In het kader van de effectenuitleentransacties droeg de lener effecten over bij wijze van onderpand voor de effecten die waren uitgeleend door SGAM Banque, die dus tijdelijk de eigenaar van de overgedragen effecten werd. In artikel 6 (G) (i) van de tussen SGAM Banque en haar contractpartners gesloten standaardovereenkomst, de Overseas Securities Lender's Agreement (OSLA), was bepaald dat SGAM Banque in beginsel verplicht was om aan haar contractpartners effecten terug te leveren waarvan de waarde gelijk was aan die welke bij wijze van onderpand waren overgedragen, opdat die contractpartners de aan die effecten verbonden dividenden zouden ontvangen. Artikel 6 (G) (ii) van die overeenkomst bepaalde ook dat SGAM Banque, indien zij geen effecten zou terugleveren die de lener recht zou geven op een dividenduitkering, aan de lener een geldbedrag moest betalen dan wel aan hem goederen moest overdragen waarvan de waarde overeenkwam met het bedrag van die dividenden. De transacties in verband met de structurering van fondsen hielden onder meer in dat SGAM Banque [Or. 6] aandelenmanden beheerde die pasten bij de door haar contractpartners opgestelde profielen. In dat kader ontving zij de dividenden die verbonden waren aan de effecten in de aandelenmanden, die door haar waren aangeschaft, maar zij was op grond van de aan haar contractpartners verkochte dienst verplicht om aan hen een bedrag ter hoogte van de door haar ontvangen dividenden plus de waardevermeerdering van de effecten over te maken. Als tegenprestatie betaalden haar contractpartners haar een vaste vergoeding voor het beheer van de aandelenmand.
7. In het kader van die twee soorten transacties heeft SGAM Banque, wat de effecten van in Italië, het Verenigd Koninkrijk en Nederland ingezeten vennootschappen betreft, dividenden ontvangen waarop in elk van die drie staten bronbelasting is ingehouden. Na een boekencontrole bij SGAM Banque heeft de belastingdienst de verrekening betwist van een deel van het belastingkrediet dat de vennootschap wegens die bronheffingen op de door haar in Frankrijk verschuldigde vennootschapsbelasting had toegepast met de vennootschapsbelasting verschuldigd over de in 2004 en 2005 afgesloten boekjaren. [OMISSIS] [herhaling van de op bladzijde 1 gegeven beschrijving van de procedure]
8. Société Générale betoogt dat de cour administrative d'appel de Versailles blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door het middel van de hand te wijzen dat de toepassing van de in punt 5 in herinnering gebrachte voorschriften ertoe leidt dat de door het Unierecht gewaarborgde vrijheid van kapitaalverkeer wordt geschonden. Zij stelt dat de transacties die in Frankrijk aan de vennootschapsbelasting onderworpen vennootschappen verrichten met betrekking

tot effecten van buitenlandse vennootschappen, zouden worden benadeeld in vergelijking met de transacties die betrekking hebben op effecten van Franse vennootschappen, omdat de wijze van berekening van het maximumbelastingkrediet dat volgens de door Frankrijk gesloten belastingverdragen kan worden toegekend om de dubbele belasting van de dividenden als gevolg van belastingheffing door zowel de bronstaat als Frankrijk te elimineren, slechts een ontoereikende verrekening van de door de bronstaat geheven belasting met de Franse vennootschapsbelasting mogelijk maakt. Société Générale verwijst in dit verband naar de arresten van het Hof van Justitie van 17 september 2015, Miljoen e.a., C-10/14, C-14/14 en C-17/14, EU:C:2015:608, en 28 februari 2013, Beker en Beker, C-168/11, EU:C:2013:117.

9. De Conseil d'État merkt op dat de in punt 5 in herinnering gebrachte voorschriften het nadeel beogen te compenseren dat het gevolg kan zijn van de parallelle uitoefening van de heffingsbevoegdheden van de verschillende lidstaten, en dat daartoe het maximaal te verrekenen bedrag wordt berekend door op de aan een bronheffing onderworpen buitenlandse dividenden de in het algemeen belastingwetboek opgenomen bepalingen van gemeen recht toe te passen, waarbij de kosten die worden afgetrokken van het bedrag van die dividenden vóór inhouding van bronbelasting, ook in aftrek worden gebracht voor de vaststelling van de grondslag van de in Frankrijk verschuldigde vennootschapsbelasting. Die voorschriften weerspiegelen de toezegging van Frankrijk om – eventueel volledig – af te zien van de belastinginkomsten die het zou ontvangen door vennootschapsbelasting te heffen over de buitenlandse dividenden. De Conseil d'État merkt op dat de verrekening van een belastingkrediet dat hoger is dan het uit de toepassing van die bepalingen voortvloeiende bedrag, zou betekenen dat Frankrijk niet alleen van die belastinginkomsten afziet, maar ook de belasting waaraan die dividenden in de bronstaat zijn onderworpen, volledig of gedeeltelijk voor zijn rekening neemt. **[Or. 7]**
10. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie volgt dat de lidstaten bij gebreke van Unierechtelijke unificatie- of harmonisatiemaatregelen bevoegd blijven om, door het sluiten van overeenkomsten of unilateraal, de criteria voor de verdeling van hun belastingbevoegdheid vast te stellen en dat het behoud van deze verdeling een door het Hof erkende rechtmatige doelstelling vormt (arrest van 17 september 2015, Miljoen e.a., C-10/14, C-14/14 en C-17/14, EU:C:2015:608, punt 76). Met name voorziet het Unierecht in de huidige stand niet in algemene criteria voor de verdeling van de bevoegdheden tussen de lidstaten ter zake van de afschaffing van dubbele belasting binnen de Unie, zodat de omstandigheid dat zowel de bronstaat van de dividenden als de woonstaat van de aandeelhouder die de dividenden ontvangt, deze dividenden kan belasten, niet impliceert dat de woonstaat krachtens het recht van de Unie de nadelen moet voorkomen die uit de uitoefening van de aldus door de twee lidstaten gedeelde bevoegdheid zouden kunnen voortvloeien (arrest van de Grote kamer van 14 november 2006, Kerckhaert en Morres, C-513/04, EU:C:2006:713, punt 22, alsmede arrest van 10 februari 2011, Haribo, C-436/08 en C-437/08, EU:C:2011:61, punt 170). Bij de uitoefening van hun – eventueel in bilaterale

verdragen ter voorkoming van dubbele belasting verdeelde – heffingsbevoegdheid dienen de lidstaten zich echter te houden aan de regels van Unierecht (arresten van 12 december 2002, *De Groot*, C-385/00, EU:C:2002:750, punt 94; 28 februari 2013, *Beker en Beker*, C-168/11, EU:C:2013:117, punt 34, en 14 maart 2019, *Jacob en Lennertz*, C-174/18, EU:C:2019:205, punt 25). Meer bepaald verplicht het Unierecht een lidstaat weliswaar niet om het nadeel te compenseren dat voortvloeit uit een opeenvolgende belastingheffing die uitsluitend het resultaat is van de parallelle uitoefening van de fiscale bevoegdheden waarover de verschillende lidstaten beschikken, maar wanneer een lidstaat heeft besloten in een dergelijke tegemoetkoming te voorzien, moet hij deze bevoegdheid uitoefenen met inachtneming van het Unierecht (arrest van de Grote kamer van 20 mei 2008, *Orange European Smallcap Fund*, C-194/06, EU:C:2008:289, punt 47). Aangezien een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting tot doel heeft om te vermijden dat dezelfde inkomsten in elk van de twee partijen bij dit verdrag worden belast en niet beoogt te garanderen dat de door de belastingplichtige in een van de verdragsluitende staten verschuldigde belasting niet hoger is dan de belasting die hij in de andere verdragsluitende staat zou moeten voldoen, kan een nadeliger fiscale behandeling die voortvloeit uit de verdeling van de heffingsbevoegdheid tussen twee lidstaten, de ene als woonstaat van de belastingplichtige en de andere als bronstaat van de betrokken inkomsten, en uit het verschil tussen de fiscale regelingen van die twee staten, echter niet worden aangemerkt als verboden discriminatie of verschil in behandeling (arrest van 24 oktober 2018, *Sauvage en Lejeune*, C-602/17, EU:C:2018:856, punt 28).

11. Bij gebreke van rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie over de beoordelingsmarge die de lidstaten toekomt wanneer zij ter voorkoming van dubbele belasting van een in een lidstaat gevestigde vennootschap die dividenden uit buitenlandse bron heeft ontvangen, een regeling vaststellen die inhoudt dat aan die vennootschap een verrekening wordt verleend die gelimiteerd is tot het bedrag van de belasting die in de staat van vestiging van de vennootschap over die dividenden verschuldigd zou zijn, hangt het antwoord op het door Société Générale aangevoerde middel af van het antwoord op de vraag of de omstandigheid dat de toepassing van de in punt 5 van de onderhavige beslissing in herinnering gebrachte voorschriften ter compensatie van de dubbele belasting van dividenden uitgekeerd aan een vennootschap die in haar lidstaat van vestiging onderworpen is aan de vennootschapsbelasting door een in een andere lidstaat gevestigde vennootschap, waarop als gevolg van de uitoefening door deze staat van zijn fiscale bevoegdheid bronbelasting is ingehouden, niet uitsluit dat de transacties die in eerstgenoemde staat aan de vennootschapsbelasting onderworpen vennootschappen verrichten met betrekking tot effecten van buitenlandse vennootschappen nadeliger worden behandeld, **[Or. 8]** gelet op artikel 56 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, thans artikel 63 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, impliceert dat deze staat, nu hij ervoor heeft gekozen de dubbele belastingheffing te compenseren, verder moet gaan dan af te zien van de belastinginkomsten die hij zou ontvangen door vennootschapsbelasting te heffen over de betrokken dividenden.

12. Deze vraag is beslissend voor de beslechting van het voor de Conseil d'État aanhangige geschil en levert een serieus uitleggingsprobleem op. Derhalve moet hij krachtens artikel 267 VWEU aan het Hof van Justitie van de Europese Unie worden voorgelegd en dient de behandeling van het cassatieberoep van Société Générale te worden geschorst totdat het Hof uitspraak heeft gedaan.

DICTUM:

Artikel 1: De beslissing omtrent het door Société Générale ingediende cassatieberoep wordt aangehouden totdat het Hof van Justitie van de Europese Unie uitspraak heeft gedaan over de volgende vraag: Impliceert de omstandigheid dat de toepassing van de in punt 5 van de onderhavige beslissing in herinnering gebrachte voorschriften ter compensatie van de dubbele belasting van dividenden uitgekeerd aan een vennootschap die in haar lidstaat van vestiging onderworpen is aan de vennootschapsbelasting door een in een andere lidstaat gevestigde vennootschap, waarop als gevolg van de uitoefening door deze staat van zijn fiscale bevoegdheid bronbelasting is ingehouden, niet uitsluit dat de transacties die in eerstgenoemde staat aan de vennootschapsbelasting onderworpen vennootschappen verrichten met betrekking tot effecten van buitenlandse vennootschappen, nadeliger worden behandeld, gelet op artikel 56 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschappen, thans artikel 63 van het Verdrag betreffende werking van de Europese Unie, dat deze staat, nu hij ervoor heeft gekozen de dubbele belastingheffing te compenseren, verder moet gaan dan af te zien van de belastinginkomsten die hij zou ontvangen door vennootschapsbelasting te heffen over de betrokken dividenden?

Artikel 2: De onderhavige beslissing zal worden betekend aan Société Générale, de minister van Overheidsoptreden en Overheidsrekeningen, en de griffier van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Een afschrift van de beslissing zal worden toegezonden aan de premier en aan de secretaris-generaal van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling **[Or. 9]**

[OMISSIS] [gegevens over de beraadslaging]

[OMISSIS] 24 april 2019.

[OMISSIS]

[OMISSIS] [ondertekeningen] [OMISSIS] [tenuitvoerleggingsformule]

[OMISSIS]